12/01/2023

Ο Μητροπολίτης Μαρωνείας για τη σημασία της ευγνωμοσύνης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με τίτλο "Ευγνώμονες εις Χριστόν", ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή ΙΒ' Λουκά των δέκα λεπρών. "Η ευγνωμοσύνη δεν είναι μόνο καθήκον και χρέος. Είναι και ένας ισχυρός μαγνήτης που ελκύει την ευλογία του Θεού", είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Μαρωνείας:

Στην σημερινή ευαγγελική περικοπή περιγράφεται η αντίδραση των δέκα λεπρών απέναντι στον ευεργέτη Χριστό.

Ο ένας γύρισε λαχανιασμένος από το τρέξιμο, τη συγκίνηση, την αγαλλίαση. Πέφτει στα πόδια του ευεργέτου του και τα φιλάει, τα λούζει με δάκρυα ευγνωμοσύνης. Όπου να ‘ναι θα πρέπει να φανεί και ο δεύτερος, κι ο τρίτος, κι οι υπόλοιποι που έγιναν με τρόπο θαυμαστό καλά. Έτσι θα περίμενε κανείς. Αλλ’ η ώρα περνά κι οι άλλοι δε φαίνονται. Κι ούτε πρόκειται ποτέ να φανούν…

Έφυγαν…Ήταν μαζί, όταν ικέτευαν για τη θεραπεία. Αφού την πήραν, οι δρόμοι τους χωρίστηκαν. «Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν• ουχί οι δέκα εκκαθαρίσθησαν; οι δε εννέα που; ουχ ευρέθησαν υποστρέψαντες δούναι δόξαν τω Θεώ ει μη ο αλλογενής ούτος;». Και δεν είναι μόνον οι εννέα. Είναι σειρά ατελείωτη. Κι όλοι βιάζονται• και φεύγουν. Σημαδεμένοι με μια άλλου είδους λέπρα: την αγνομωσύνη. Είναι η φάλαγγα των ευεργετημένων από τον Χριστό, οι οποίοι ποτέ δε γύρισαν για να Του πούν: «ευχαριστώ».

Η μορφή του Ευεργέτου έσβησε από τη μνήμη τους. Είναι κάτι που βλέπουμε και ψηλαφούμε καθημερινά στη ζωή. Ίσως και στην προσωπική μας ζωή. Αντιμετωπίζουμε κατά καιρούς φοβερές δοκιμασίες, ατυχήματα, θανατηφόρες αρρώστειες, επαγγελματικά, οικογενειακά αδιέξοδα. **Απελπιζόμαστε, κλαίμε, ικετεύουμε, υψώνουμε τη φωνή μας: «Ιησού επιστάτα, ελέησον ημάς». Κύριε, χανόμαστε. Από πουθενά δεν ελπίζουμε βοήθεια. Βάλε το χέρι Σου! Όταν όμως έρθει η ποθητή λύση, ξεχνούμε. Οι περασμένες δυσκολίες υποτιμούνται, ο ευεργέτης λησμονείται.**

Προηγουμένως βέβαια σκεπτόμαστε ότι μόνο ο Θεός μπορούσε να μας βγάλει από το αδιέξοδό μας. Όταν όμως εξερχόμαστε από αυτό, τα πράγματα ερμηνεύονται ορθολογιστικά. Και το ουσιαστικότερο, η στοργή και η πρόνοια του Θεού, εκείνο που βρίσκεται πίσω από όλες αυτές τις περίεργες συμπτώσεις και τα απρόοπτα, παραμερίζεται, ξεχνιέται.

Μη πούμε ποτέ «Αργότερα», η ευγνωμοσύνη προς τον Χριστό έχει απόλυτη προτεραιότητα. Το «ευχαριστώ» ο ευγνώμων λεπρός το λέει με όλη του την ψυχή, μ’ όλο το σώμα, μ’ ολόκληρο τον εαυτό του. Νιώθει κανείς όχι απλώς την δύναμη και την θερμότητα των αισθημάτων, αλλά και την ειλικρίνεια, το βάθος της ευγνωμοσύνης. Ευτυχώς, οι ευκαιρίες δεν λείπουν για να μιμηθούμε και εμείς τον ευγνώμονα λεπρό. Η ευγνωμοσύνη δεν είναι μόνο καθήκον και χρέος. Είναι και ένας ισχυρός μαγνήτης που ελκύει την ευλογία του Θεού.